

havnede i, da han sagde: Det er vistnok saa, at hvorledes man end vil affatte en midlertidig Udgifts- og Indtægtsbevilling, maa der ske en hel Del paa Tro og Love, og at det altsaa vil være vanskeligt at faae en tilfredsstillende Ordning, men jeg tror — hedder det — at der kun kan raades Bod paa de Ulemper, de uhyre Ulemper, som de midlertidige Finantslove afstedkomme, naar man omsider kommer til den Erkjendelse, at det ikke kan blive ved at gaa som hidtil. Det vil med andre Ord sige, at vi endelig en Gang høre op med disse midlertidige Finantslove, og det er en Konklusion, som jeg eventuelt ogsaa vil være med til at havne i.

Broberg: Jeg skal indskrænke mig til nogle ganske faa Ord. Jeg anerkjender saa godt som Noget det ikke blot Uheldige, men Vigtige i, at Finantsloven kommer saa sent her ind i Thinget. Derom kunne vist Alle være enige. Jeg gjentager, at jeg skulde med største Glæde deltage i ethvert gennemførligt Skridt, der kunde lede til en Forandring deri; ja, jeg vil gaa videre; jeg vil sige, at hvis det Endringsforslag, der nu ligger for, var ophøiet til Lov, vilde jeg ganske vist deri se et Middel til, at Finantsloven blev hurtigere behandlet paa andet Sted. Thi det vilde indeholde en alvorlig Advarsel om, at man maatte stynde sig med Behandlingen af Finantsloven, naar man ikke vilde udsætte sig for de Følger, der vilde flyde af en midlertidig Finantslov, givne i den Form, som nærværende Forslag gaar ud paa. Jeg vil gaa endnu videre og sige, at jeg vilde have betragtet det maaske som en Lykke, om noget Tilsvarende havde staaet i Grundloven. Det havde staaet som en Advarsel, at man skulde stynde sig med at faae den vigtigste af alle Love, Finantsloven, i Stand i Tide. Men jeg ser praktisk paa Sagen, og naar jeg ser saaledes, siger jeg: det kan ikke nytte at komme med Forslag, som selv om de kunde have god Virkning, ikke due, fordi de ikke ere gennemførlige. Det ærede Medlem, der talte sidst, sagde, at det naturligtvis er vor Pligt at gjøre et Forsøg. Ja, det er ganske vist, men naar man som jeg har den fulde Overbevisning om, at dette Forsøg paa denne Maade vil mislykkes, indser jeg ikke, at der kan opnaas Noget derved. Jeg skal ganske vist, dersom dette Forslag nu, som det vel gjør, bliver vedtaget her og kommer tilbage igjen, og der muligvis saa bliver Spørgsmaal om Medsættelse af Fællesudvalg for at komme til Overensstemmelse om denne Sag, være med til at stemme derfor ogsaa; men at stemme for

et Forslag, der foruden Alt, hvad jeg har anført imod det, fra mit Standpunkt indeholder Noget, der umuliggjør dets Gjennemførelse, det kan jeg ikke.

Fischer: Jeg har væsentlig begjæret Ordet for at takke det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn (Krieger) for den Udfigt, han aabnede os til et Forsøg paa at tilveiebringe en bedre Affattelse af en midlertidig Finantslov eller hvad man nu vil kalde den, end den, der foreligger her. Det er et vanskeligt Arbejde, det vil sikkert Enhver indrømme, men saa meget mere taknemlig maa man være, naar Noget vil gjøre et Forsøg paa at løse Opgaven. For Diebliffet er jo Spørgsmaalet brændende, og det vil derfor være et heldig valgt Dieblif, dersom det ærede Medlem vil gjøre Forsøget. Man maa imidlertid efter mit Skjøn ikke knytte alt for store Forventninger til et saadant Forsøg, og dersom de Fordringer, man indirekte i det Mindste har opstillet til de midlertidige Finantslove, virkelig skulle fyldestgøres, er jeg bange for, at Forsøget vil mislykkes. Det ærede Medlem betegnede det som en konstitutionel Umulighed at stemme for det Endringsforslag, som nu foreligger, og paapegede en Bestemmelse deri, som jeg rigtignok forstaar paa en anden Maade end det ærede Medlem, som særlig betegnende i denne Retning. Derom kunne jo Opfattelserne være forstjellige. Jeg har ikke set saa store Vanskeligheder og Betæneligheder deri som det ærede Medlem; men jeg vil gjøre opmærksom paa, at skal man komme til en anden Løsning og navnlig en Løsning paa Grundlag af de tidligere midlertidige Finantslove, maa Overveielserne blive staaende paa, hvad der er at foretrække, enten det, som nu staar i Endringsforslaget, eller de Udtryk, som findes i de tidligere midlertidige Finantslove, og her vil det jo dog ganske særlig komme an paa en Fortolkning af Ordene „de hidtil gjældende Regler“. Saa vidt mig bekjendt, er det ikke lykkeligvis Noget somhelst endnu at give noget somhelst Fyldestgjørende til Forklaringen af, hvad der forstaaes derved, og det er bekjendt for Landsthinget tør jeg formode, thi jeg har oftere gjort opmærksom derpaa, at forfølger man Sagen historisk, kommer man tilbage til de Regler, som Absolutismen havde uddannet, og til hvilke man utvivlsomt henviise ved den første midlertidige Bevillingslov. Det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn fremsatte ogsaa den Bemærkning, at naar en midlertidig Finantslov varede en Maanedes Tid eller saa, kunde det vel gaa, men at Sagen stillede sig ganske anderledes, at det blev et ganske andet Spørgsmaal, dersom man gik videre. Det er